

Kooli elu.

T. T. G. Kunstiringi avakoosolek 12. IX 33 kell 17 joonistuse-klassis.

Koos oli 64 õpilast, õpetajad J. Püttsepp ja K. Westberg. Päevakorras oli: 1) avamine, 2) tegevuskava ja aruanne, 3) hr. J. Püttsepa kõne, 4) valimised ja 5) läbirääkimised.

Valimiste tulemused andsid järgmise Ringi juhatuse koosseisu: juhataja L. Raba (Va), abi H. Tõnisson (Va), kirjatoimetaja H. Kama (IVb), abi F. Krimm (IIB) ja laekur S. Arens (IIB); õpetajasliikmed hr-d J. Püttsepp, J. Konks ja A. Vöhrmann.

Revisjonikomisjoni valiti A. Kosesson (IVb) ja E. Kippasto (IIIb).

Liikmemaksuks määrati 25 senti aastas ja tasumise tähtpäevaks 1. okt. Ringi tegevuskavasse jäävad endiselt huviõhtud, plastikatunnid, näituse korraldamine ja joonistustunnid hr. J. Püttsepa juhatusel.

T. T. G. Kirjandusringi referaatkoosolek 22. IX 33 suures eesti keele klassis.

Koos oli õpilasi üle 80; õpetajaist viibisid kohal: dir. J. Roos, pr. E. Tooms, hr. J. Konks ja hr. K. Westberg.

Päevakorras: a) avamine, b) referaat, c) läbirääkimised. Koosoleku avab juh. H. Puusepp. Järgneb Va kl. õpil. H. Tõnisson'i referaat „Reisimuljeid Itaaliast“. Ettekanne, mille moodustavad referendi isiklikud muljed, loendamatu ülihuvitavad ja iseloomustavad pisimärkmed Itaaliast ilma segava raamatulise materjalita, jätab arvukasse kuulajaskonnasse hää mulje, mis just eriti kajastub koosolijate rohkes sõnavõttus koosoleku kolmanda päevakorra punkti — läbirääkimiste — all. Koosolek lõpeb k. 18.15.

T. T. G. Kirjandusringi referaatkoosolek 3. X 33 suures eesti keele klassis.

Koos on õpilasi 40 ümber; õpetajaist kohal: pr. E. Tooms, hr. K. Westberg, prl. T. Thomson ja hr. J. Konks.

Päevakord: 1) avamine, 2) referaat, 3) läbirääkimised. Koosoleku avab Ringi juh. H. Puusepp, mille järele asub refereerima õpet. hr. Westberg teemil: „Walter Scott'i tähtsus inglise ja maailmakirjanduses“. Referent oma pikas ja sisukas ettekandes tutvustab koosolijaid kirj. Walter Scott'i perekonnakroonika tähtsamate momentidega, annab kujuka pildi W. Scott'ist kui inimesest, tema loomingust ja tema seisukohast kirjanikuna niihästi inglise kui ka maailmakirjanduses. Referaadi lõppedes avatakse läbirääkimised, millest

osavõtt puudub, kuna referaat oma loomult ei võimalda vaidlusi ega eri arvamusi. — Koosolek lõpeb kl. 18.

Reaalteaduste-ring

korraldas pühapäeval 30. IX 33 väljasõidu Ardla järve juure. Sõit oli huviküllane ja lõbus. — Ligemal ajal algavad fotokursused. Fotoaparaat (see Ringi ammune unistus) on ostetud ja varssi võivad õpilased seda hakata kasutama.

T. T. G. Enesekasvatuse ringi referaat- ja üldkoosolek 9. okt. kell 17.

Refereeris meie vil. üliõpilane Gerda Kink teemil „Mida arvab õpilane isetegevusest“ läinud aastal meie koolis korraldatud ankeedi põhjal. Nagu tavaliseltki ankeetide puhul esines ka siin mõnigi kummaline ja huvitava-sisuline väljendis, mis koosolijais äratas lõbusa meeleolu. Üldkoosoleku osas oli ette nähtud tegevuskava ja eelarve kiinnitamine. Kuna aga tarvilik arv Ringi liikmeid koosolekult puudus, piirduti vaid tegevuskava arutamisega. Koosolijate poolt tehti ettepanekuid retoorika-kursuse ja viisakuse-õpetuse korraldamiseks, mis juhatuses hiljem arutusele tulevad. — Koosolekust osavõtt oli väiksem kui loodeti.

Kunstiring.

4. X algasid Kunstiringi korraldusel plastikatunnid vil. P. Lindenau juhatusel. Osavõtjaid on kaunis rohkesti. Tunnid on kaks korda nädalas.

13. X oli joonistusrühma esimene töötund. Osavõtjaid oli 10. Hr. J. Püttsepp tutvustas õpilasi joonistusrühma tegevusega ja tööaladega, mida aasta jooksul kavatakse läbi võtta. Kevadel loodab rühm esineda töötulemustega koolinäitusel.

Kaks uut tähelepanuväärt algatust

on kerkinud üles T. T. G. õppenõukogus. Nimelt on hakatud koolis õpet. M. Jakobson'i juhatusel õpilasile valmistama l õ u n a i d, mida võivad õpilased tasuta kas rahas või natuuras (toiduainetega). See tervitatav algatus on tähtis eriti maaõpilastele, kelle korteris toitu ei valmistata, vaid kes peavad seda ise keetma.

Teine tähtis ettevõtte on, et kool hakkab välja andma iga aasta pedagoogilist a a s t a r a a m a t u t, kus käsitletakse mitmesuguseid keskkoolisse puutuvaid küsimusi pikema artiklile. Esimene aastaraamat ilmub arvatavasti maikuu.

T. T. G. TARTU TÛTARLASTE GÛMNAASIUMI ÕPILAS- PERE HÄÄLEKANDJA

Nr. 2.

20. oktoober 1933.

VI aastakäik.

Väljaandja: Tartu tütarlaste gümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja: Aug. Raud; abi: Joh. Aavik. Tegev toimetaja: H. Puusepp. Toimetuse liikmed: H. Albert, H. Kama, E. Kippasto, L. Raba, E. Tobias. Talituse juhataja: V. Käpa. — Kaastööd võtavad vastu toimetuse liikmed igal ajal. — „T. T. G.“ ilmub aastas 10 korda, nimelt: 20. sept., 20. okt., 12. nov., 30. nov., 20. det., 20. jaan., 20. veebr., 20. märtsil, 20. apr. ja 20. mail. — Tellimishind: aastatellijaille 20 senti number, üksiknumbrite tellijaille 25 senti number.

Ei ükski õnnetus võrdu kaotatud ajale.

Õnnetus! Mida nimetame siis õnnetuseks? Saatuse karme hoope, mis langevad meile, halvates meie tegevusindu edaspidises töös ja toiminguis. Tihti on see saatuse löök nii ränk, et kummardub ta all sirgeimgi selg ja muutuvad halliks enne nii meelikõitvad süsimustad juuksed. Kuid peatselt unustatakse see. Unuvad kõik endised õnnetused, kõik läbielatud mured ja kurbused, mis aga ei unune, on aeg, mis on viidetud asjata, tegevusetu. Ikka meenub meile: miks ei tarvitanud ma seda hetke? Miks veetsin mõne aja tegevusetult, kuna nüüd töö lasub mu pääl üliraske koormana. Seepärast räägibki vanasõna: ühtki tundi tuluta, ära ilmas kuluta! See olgu ka meie loosung, alates juba varajasesst lapsepõlvest, meie tegevuse algusest.

Elu on muidu nii igav, ühetooniline, ainult töö võib sisustada seda; tööga võitleme kätte oma sihid ja aated. Kuid sihi saavutamiseks on tarvis iga hetke, iga silmapilku meie elus, kuna viidetud aeg võib meid uuesti tagasi viia meie

õnneredeli alumisele astmele, kust peame uuesti algama ronimist. Ei aita enam kahetsused ega kaebamised, oleksime olnud valvel, poleks me ka ülalt alla libisenud.

Viidetud aeg — suurim kaotus, mida ei saa võrrelda ühegi teise õnnetusega meie minevikus. Ei võrdu sellele kellegi surm, kuna ka ise oleme pühendatud surmale. Elamisaeg on meil ju nii üürrike, ja sedagi me ei kasuta järjekindlasti, vaiel laseme tal mööduda tegevusetult, lootes ainult sellele, mis toob tulevik. Kuid tulevik ilma meie tahteta, ilma kaasabitaga toob ainult halba; iialgi ei saavuta me midagi meeldivat, kui me ta vastu oleme ükskõiksed. Igaüks peab olema oma õnne sepp, tulevik taotakse vaid iga üksiku poolt oma hinge alasil, kusjuures läheb tarvis viimast kui terasekildu — iga tegevusehetke. Kui oleme kaotanud oma elus mõningad viivud, katsume seda tagasi võita püsiva produktiivse tööga, et tulevik poleks halvem loodetavast. Le.

Kaks luuletist.

SINULE.

Sinule, mu ööde süsisilmsele haldjale,
mu saatjale tujukale, eksivale,
mu sügisõhtu-hõngulise' tuulele,
Sinule, mu vaikivale sinilinnule,
mu südame tulduiklevale innule,
elukoldel hõõguvale luulele
tuln vaatama silma,
tuln ütlema,

kui mitu, mitu rannatut maailma
tahan rutata kaugele Sinuga —
saada vaid mõtteks, vaid tuuleks, sööks hõõ-
Sinuna. [guvaks —

Sind ma ei tunne.
Ma pole Sind kunagi näinud,
Su asukohta ei tea.

Aga ma tajun Sind enese man
ei ühegi meelega.
Ma näen Sind, nägematut, Sind sõnatut
[kuulen —
öön ja tuulen, kevaden, suven ja kõigen
mu liqi Sa.

Kui ma ei tunnud, — ei! —
kui ma ei mõistnud Su olemust,

Su kehatut hinge,
Sind kujutelin kui nähtavana, tuntavana, —
mind ängistas igatsuspinge.
Nüüd Sind tajun, mu haldjas süsisilmne,
mu sõber kaugemõttene ja ilmne,
nüüd Sinule, ööle, tulin ütleva:
soov suurim mul saada vaid mõtteks, vaid
[nimetuks tuuleks
ja käsikäen Sinuga heljuda! —rt.

ÖÖPIMEDAN.

Tuulin vahtrate kuldpunast vaske,
sügislehtede palvelist hõngu.
Tunnen: süda on kuidagi valus ja raske;
öö kerib lõputuid nukruselõngu.

Tuhatsõrmine öö haarab hinge,
haarab embusse südame tuksuva;
tunnid sünged ja sõnatud tõmbavad ringe
läbi pimedat tuulin ja pisarain luksuva.

Tuhatsõrmine öö kobab kaudu
mõtteid helkjaid mu, päiksena säravaid.
Süsipimedan aiman kui hukku, kui haudu,
ilma võõra, õudvõluse kiviseid väravaid.

Süda vahtrate kuldpunast raske,
tuulin hajuneb sügise palvelist hõngu.
Tahan kummarda' alla ja silmili laske...
Öö kerib lõputuid nukruselõngu.
14. IX. 33. —rt.

Seenil ja pähklil.

Algas see nii. Turgatas korraga tütarlapse
ajusagarais vallatu mõte: kui pääseks välja,
kui saaks jätta raamatud, õpingud veel kas või
ühekski päevaks! Metsas on päikesepaistet,
sarapuuoksist piiluvaid pisikesi pähklidikobaraid;
seente pesakond tunneb end samblas üsna mu-
gavalt ja taamal on pohlamarju kamalaga ha-
ramiseks. Kui veel saaks midagi mälestus-
tesse reastada selt lahkuva suve ja algava sü-
gise lävelt! Aga eks ole teada, et iga mõtteke,
mis saab vähegi tugevamaid piirjooni tütarlapse
peakeses, sinna peatuma ei jää. See formu-
leeritakse varsti magusaks sosinaks naabritari
roosatavasse kõrva. Ja sealt see levib kui
gripp, peagi on kogu klass nakatatud mõtte-
pisilasist. Silmis sädeleb ettevõtlikkust, jalus
tundub juba minekuhoogu — ja julge algus on
pool võitu!

Vahetunnis realiseeritakse mõte täielikult:
sõitjate nimistu on koostatud, sõidusiht on
määratud, klassijuhataja jah-sõna toodud
ning lõppeks direktoriltki sõiduluba nõutatud.

Iga samm toimub kui hästi õlitatud masinavär-
gis, ei mingit takistust ega peatust — ja kii-
resti-kiiresti. Ainult tsipake südamevalu val-
mistab asjaolu, et inglise keele klassitöö meie
väljasõidu tõttu jääb seekord pidamata. Kum-
maline, et see just sellele päevale on sattunud
— äärmiselt kummaline!

Sissejuhatus selleks sündmuseks toimus saa-
tuse erilise soodustuse abil, aga hiljem siiski
tuli mõningail väikesi torme võita. sest see-
suguste „week-endide“ kohta on ka „siseminis-
teriumil“ memme-taadi näol oma vetoõigus.
Hoolikas emasüda mitte kuidagi ei raatsiks
tütrekest usaldada maailma tuulte vintsutada.
Tuleb äärmiselt diplomaatiliselt selle „majan-
dus-poliitilise“ tehingu sooritamist alata. Peab
alul juttu tegema ime-kauneist ilmest, siis tasa-
pisi puistama äärmärkmeid ekskursioonide
kohta üldse ja eriti ning lõppeks pahvatama, et
„teised kõik“ lähevad ja ise mitte kuidagi ei
saa, ei või, ei tohi maha jääda. Kui õrnalt
emasüdamelt lõppeks on saavutatud põhimõtte-

Meie „pisike“ Aita — Kissu peretütar. Nägu juba ütleb, et ta
saab olla kõigis asjus too A ja O. Tunnis harilikult istub vaikselt, ent kui asi on
kaasakiskuv, siis lööb vahvalt nii mõnegi „ooperi“ oma bassihäälega maha. Hüüd-
sõnaks on: „Popsidega ma ei rehkenda, sest olen mõisniku tütar.“ Muuseas kange
majanduspoliitik, vahest tulevane majandusministergi, kui mitte veel kõrgem ameti-
kandja.

line nõusolek, pead veel kuulma tingimusi, et jalga peab panema kaks paari sukki ja igaks juhuks ka kalossidega varustuma. Peab riietuma üsna talveilmade kohaselt, suur-rättki kuluks sügiseste ilmade korral otse marjaks ära, ja vihmavarju ei tohi milgi tingimusel unustada. Kuidagi on lõppeks leitud kuldne kesktee selles tingimustehnikus ja halvimal juhtumil võib hommikuses minekurabinas nii kalossid ja suur-rätti kui ka vihmavarju koju unustada.

Nädalase toidumoonaga varustisega hakkab tütarlapsi järgmisel hommikul igast linnajaost pudenenema. Ropkast algab sõit veoautol Kambja suunas. Lauluviise rõkkab varsti üleva meeleolu sunnil ega suuda piirata seda ülemeelikust isegi mitte üha nukramaks muutuv ja pilvituv päikesepäle ja sellele järgnev „seene-vihm“. Meie sõiduk läbib äärmiselt vaheldusrikkast ja looduslikult nauditavat ümbrust. Mägede ja mäekeste ületamiseks peab auto end tublisti pingutama ja puhkima.

Väike-Kambjas jaguneb „tegelaskond“ kaheks, osa jätkab sõitu autol lõppsihti Kissu tallu Suure-Kambjasse, kuna teine osa sooritab jalamatka mainitud tallu. Samas metsa all toimub ka esimene kehakinnitus. Hiljem jäädvustatakse see tähtis toiming pildil. Seeni korjates ja üksikuid pähkleid otsides (nende hulk tõelikkuses ei vasta kahjuks sugugi fantaasia kujuteludele) jõuame läbi saju Kissu talu väravasse. Siin ootab tulijaid äärmiselt lahke vastuvõtt pererahva poolt, kuna oleme saabunud ühe kaasvõitleja kodutalu katuse alla. Osa kaaslasi, kes autol saabusid, tunneb end talus üpris kodusena, riided korraldatud, kiharad soetud ja hm — muudki „iluravi“ harrastatud.

Peagi tutvutakse talus viibivate laste, pisikesega Kaljo ja üpris tillukese Liisiga. Sõpruse sobitamiseks peab alul muidugi „rahupiipu“ tegema ja seda kaasatoodud „kombude“ näol. Tee südamesse käib ju kõhu kaudu! Pisike Liisi on varsti niivõrd kiindunud ühe tütarlapse suhkru-saiadesse, et ei malda oma värsket sõbratari viivukski maha jätta. Ja et kohta teise südamesse täielikult vallutada, ihkab Liisi istuda vaid Juula „üssä“.

Kellegi uudishimulik ninake on haistnud grammofoni olemasolu. Peagi on see riistapuu leitud ja juubeldamise saatel algab talu „suures toas“ päris ehtne simman. Mõistavad linna-tüdrukudki polkat keerutada ja valsitakt on igal veres — huhh — kuidas seelikud lendavad!

Sellele pidutsemisele teeb vaheaja lahke kutse lõuna-einele. Rahulduse ohkega asetuvad „lapsukesed“ einestama. Omavaheliste lõbusate lauakõnede saatel möödub see rikkalik ja maitsev sööming.

Kahjuks on taevas ikka alles üleni pilvekaane all. Vihm lihtsalt „jalutab“ ülalt alla,

pidevalt ja kahjurõõmsalt. Peame seepärast sees midagi päale hakkama, et mitte lubada tuju-temperatuuril jaheneda. Leidub kustki ja kelleltki mingisugune oraakel, mille abil saadakse ennustada kõigi juuresolijate iseloom.

Vahepalaks neile huvitavaike „ilmutuste“ selgub kõnelustest oma klassi juhatajaga tema naisideaal: tütarlaps-sportlanna, looduslikult loomulik, blond või šatään ja akrobaatlikult elastne. Selle jutu kestel kaob üksikuid tüdrukuid toast, ja uudishimu ängistuses ühele aknast järele vaadates, näen kummalist pilti. Seisab õues „looduslaps“ piserduvas vihmas ja nägu on hardalt suunatud taevaliku märjukese kasta, seni kui juuksed siledalt tilguvad ja nägu on hoopis puhtaks mõstnud. Kui tahetakse meeldida, tuleb isegi „kanda raiuda ja varbaid lõigata“.

Kissul enne ärasõitu. (Keskul pere-ema — pr. Kõve.)

Hiljem kogu perega lakka siirdudes oli võimalus ka imetella, kui osavad ja graatsilised kõik tüdrukud olid redelil ülesronimisel või mõne surmanumbri sooritamisel, millised esitati laka talapuudel või muudel võimalikel kohtadel.

Pimedes lakas oli üsna mugav ja mõnus istuda krõbisevais ja värskelt lõhnavais heintes ning kuulata vanaaegseid lugusid, mis kangesti sarnlesid üpris modernsetele anekdootidele.

Siin toimus ka tutvumine hirmuäratava lakakolliga. Liikus äkki Su läheduses üks ebamääraselt tume kogu ja järgmisel hetkel lõikus kuulmenahka tütarlapse kiljuv kohkumiskarje — koll tegi hirmu, tahtis haarata oma kasuka hõlma noort piigat.

Ja sääl korraga, äkki sellesse pillerkaaritamisega sügenes lõhe: tuli teadaanne, et algab tagasisõit. See pani piiri ülevoolavale kerge-meelsusele. Oli veel vaja korjata, koguda oma „siebensachenid“, neist moodustada mingisugune pakk ja siis ütelda pererahvale pisarast nõretav „nägemiseni“.

Mustlastena alqasime koju naasmist auto turjal. Vihma sadas lakkamata, aga millegi-

V-a klassi pea.

„... Mis Teie arvate?“

pärast see mitte kuidagi ei suutnud tumestada meie lõbusat tuju. Laulu ja naerurõkatusi

See aeg on tõesti ukse ees.

See on inimhinge suuri mõistatise, et ta kunagi pole rahul käesoleva olukorraga, ikka ta peab juurdlema ja uurima, mis on ees, mis tuleb nüüdse järele? Mida toob tulevik? — Seda aktuaalset küsimust püütakse lahendada igasuguste võimalike ja võimatute oletuste ning ennustuste abil. Ja pole vist palju neid, kes elavad päevast päeva, ilma homse eest muretsemata.

Mõtlen, et nüüdisaja neitsid pole enam nii hooletumad, et jätkaksid oma lampide õliga täitmise kaheteistkümnendaks tunniks. Usun, igal tütarlapsel, kelle kleidil ilutseb abituuriumi sõõrjas märk, on hinges reserveeritud sopike tuleviku unistuste ja kavatsuste jaoks. Ja nüüdisajandi asjalikkus lubab oletada, et need unistused ja kavatsused ei tohiks olla läbiviidamatud tegelikus elus. Kuigi need unistused sageli evivad veidi fantastilist nüanssi, sest lõppeks unistused jäävad ikka unistusteks ning nende loomisel ei saa fantaasiat ohjeldada, on tütarlasteski küllaltki energiat, mille abil võiakse mõndagi kavatsustest rakendada. Ei olda enam nii pimedalt lihtsameelne, et istutakse kodus ja oodatakse mingisugust suurt õnne kustki, millalgi. Või jälle, keegi pole enam nii naiivne, et unustaks kuulsa filmitähe karjäärast, kui enesel puuduvad igasugused proportsioonid nii näojoontes kui figuuris ja ka igasugune näitleja talent.

Vb klassi pea.

„... Noh, khm, vaadake, kui maa ... rahu-rahu-rahu ... piksega ... no mitte segada ... ühendada ... kst! ... saame ... No-no? ... magnet-nõel ... ototot ... kaldub pöidla sihis ... Mitte segada!“

piisas kuni linnani. Alles kui libedad tänavakivid olid juba jalge all, tundus natuke tüdimust — kahju oli.

Ja Ahasveerusena kõmpisid koju, pamp kaenlas, jalus natuke tina ja südames pisike nurin taevataadi vastu, kes just täna vihmaõnnistusega nii helde oli. Ja kui olid astunud üle kodukünnise, võttis sind vastu ema kuuma kummelitee ja kompressidega, millised toimingud vürtsitati manitsustega mahajäetud kalosside, sallide, vihmavarjude jne. kohta. „Kui sa nüüd haigestud, siis ise oled süüdi!“

J.

Igäühel on koostatud täpne tabel oma eeliste ja puuduste kohta, on tehtud üldine ja põhjalik revideerimine oma võimete sarjas. Saadud tulemuste najal on ehitatud tuleviku-kavatsuste kaardi-maja, sest kahjuks ei saa salata, et kindlailmelisemadki kavatsused võivad hajuda seebimullina mõne välisteguri mõjul. Ent esialgu neid võimalikke tugevaid tuuli ei arvestata ja kujuteldavatega toidetud hingepinnast kerkivad pimestav-säravad vaprad unistusõilmed.

Üks suur inimnõrkus on uudishimu, ja kuna minagi vahetevahel satun selle haldu, püüdsin tsipake lehitseda kaassõsarate, peatselt ellustartijate tulevikuaraamatus.

Ettevaatlikult pinda sondeerides sattusin aga ootamatuile raskusile, sest oma unistusi hoitakse kalleima aardena, ja ainult suuri vaevu suutsin mõningailt meelitada kaudseid tähendus- ja üksikuid lauseid. Mõni umbusklik aga andis küllalt selgesti mõista, et igäüks hoolitsegu vaid nende õlgede eest, mil ta ise lebab.

Mu statistiliste uurimuste üldtulemuste järele võib tulevased noored daamid jaotada kahte leeri: ühed, kes oma elu ülesandeks on teinud leida enesele tugevamast soost kaaslase ja siis pühenduda õilsaile pere-ema kohustusile, ja teine osa, kes iseseisvalt tahab rajada teed tohutule „maailmalaanes“.

Teisest küljest loomulikult poleks ka viimaks mainituil midagi selle vastu, kui nad leiaksid oma õige ulmade-printsi. Ja üks lootusrikas intervjueritu mainis koguni, et ei leiduvat nii vildakat potti, millele ükski kaas ei sobi. Arvatavasti oli ta ise oma „kaanes“ üsna kindel.

Ei ole ju küll õige reeta teiste saladusi, aga vaigistan oma patust sisetunnet lohutusega, et ma saladusi ei räägigi. Mainin ainult üldisi läbilõikelisi muljeid oma ennustuste ja asjaomaste kaudsete märkuste varal.

Kuna meie klassis on valdav enamus õpilasi maalt, olin kindel, et tütarlapsed tahavad jääda pääle kooli lõpetamist maale perenais- teks. Aga siin eksisin rängasti, mu „rehnunist“ tõmmati tugev kriips läbi. Kas maa siirdumine linna märgib kultuuri tõusu, tsiviliseerimist? Tõenäoliselt, sest kui tüdrukuile antakse valida maa ja linna vahel, siis 100-protsendiliselt nad valivad linna. Muidugi — vahete-vahel maal elada, eriti suvel, meeldib küll, aga kogu eluajaks maale — ei, šoking! Olin üsna pettunud, sest varem mõtlesin, et armastatakse nii väga vaikust ja loodust, kujutlin nii mõndagi oma kaaslasist maaidüllis. Suvine laupäevaõhtu. Päike on loojumas. Rõõsk ümmargune perenaine, ämbrid käe otsas, lähbe laulu lõõritades kariloomi talitama. Peremees, puhas valge särk seljas, piip suunurgas, istub aidalävel ja lõikab pisikesele poisile puust mänguhobust. Tilluke tüdruk sibab emale järele, et teda aidata väikeste notsude söötmisel. Majas levib värske sepiku lõhna. Küllast kostab kaugeid koerte haugatusi ja üksikuid „lõõtsmooriku“ helisid. Kui ma selle illusoorse arvamuse ühele maa-neitsile õige pateetiliselt esitasin, naeris ta mu välja. Ja mispärast — seda ma ei tea praeguigi.

Ainult juhtumil, kui linnas tegutsemiseks min- geid väljavaateid ei avaldu, lubab Õie maale koju jääda. Ainult häda sunnil. Ja sääal ta hakkab nagu „valgustatum pää“ tegelema rahvalikes haridus- või noorsooseltses. Sest noor inimene peab oma ülepulbitsevaid võimeid ja jõudu millekski kasutama.

Aita on üks neist, kes igal juhul ja tingi- mata peab tanu alla saama. Ja tema võib-olla on üsna nõus taluperenaise tiitliga. Seltskond- likust elust ta kindlasti eemale ei jää, ja tule- vikus võib-olla loen mõnest „Taluperenaisest“, et selle ja selle perenaise seltsi või mingi naisseltsi tarmukaks esiründajaks on Aita. Ja tema täidab siis ka mu unelma ülalmainitud idüllist, sest tavaliselt kujutlen seda rõõmsat perenaist kangesti Aita sarnasena.

Aita sõbratar Hetty loob enesele tulevikus kindlasti nime. Mis ta enesele päätegevus- alaks valib, ei suuda ma kuidagi mõistatada, aga meie naissportlaskond rikastub tulevikus küll ühe rekordide purustaja võrra. Praegune võimete tase hoolsa treenerimise ja tsipakese auahnusega lubab küllalt suuri lootusi asetada loorberi-rikkale tulevikule.

Kolmas tütarlaps sellest „graatsiate“ rüh- mast on kõigi olnud ja olevate ning tulevate aegade suurim tõe-otsija ja õiguse-nõudja. Lia ei kannata vale ega ülekohtu varjugi, ta on hingelt modernne Don Quijote, õilis rüütel, kes kaitseb ja varjab süütult kannatajaid ja protsessib kas või „keisrini“. Et aga alati sirgeid teid kaudu sihile ei jõua, läheb ta üli-

Vc klassi pea.

„Sss... Will you give me your little teatevihk.“

kooli noid keerulisi radu ja teadmisi „tudee- rima“, mis peavad aitama õigust jalule seada. Tulevikus on mul au tunda preili stud. jur. Liat ja veel hilisemas tulevikus preili advokaati või meie esimest naiskohtunikku.

Kuna kord ülikooli siirdujaist on jutt, siis Ilme ja Ilona tingimata kavatsevad anduda teaduslikule tööle, vähimalt millalgi hiljem. Alul loomulikult see töö ei saa olla eriti intensiivne, sest kuidas sa hakkad järsku õppima, kui alles õppimine lõpetati. Noored neiud must-valge- sinise vormimütsi vesilainetele surudes kujutle- vad endid juba mustades rebase-teklikes. Ja hiljem nood vahetatakse valge-punase-rohelise- värviliste vastu.

Missuqusesse teaduskonda? Ah, see pole nii tähtis, küllap juba selgub, mille vastu huvi tuntakse.

Ka Leida näeb oma tuleviku unistuses üli- koolihoonet, temagi suvatseb Alma Mater'i hoolsaks jüngriks hakata. Ja kord jutlustab ta kirikukantslis, laulab ning palvetab ja õnnistab oma kogudust.

Habras naerusuine Toddy harrastab õilsat tantsukunsti, ja tema kindlasti pühendub sel- lele, sest kui evitakse nii siugpaindlik keha ja väledad jalad, miks mitte edasi arendada oma võimeid ja andeid?

Pealegi väljavaade saada kord jumaldatud kunstnikuks, publiku lemmikuks, võib küllalt hoogu anda innukaile püüdlusile oma unistuse täitmiseks. Teine lavatäht on Marga alias Markus, kelle imepäraselt elav miimika ja kõlavalt varieeruv hääl juba igal võhikul lu-

On üks kena mees, kes jagab meile ohtra käega elu- lisi õpetusi. On suurim viisa- kus ise. Tema tavaline kõne algab nii: „Vabandage, kas soovisite midagi ütelda?“

bab ennustada hiilgavat draamanäitleja tulevikku.

Camy, kes praegugi juba võrratu muusikus, oivaline pianist, jätkab oma ande täiendamist muusikakoolis. Ja äärmiselt tõenäoline, et ta evib jumaliku võime elutust instrumentidist võluda elavaid helisid, loob endale tulevikku.

Ehtne boheemlashing selle sõna otseses mõttes on meie Faraday — Benedictus. Ja tema tuleviku asula on „Pallas“. Seega see kunstitempel rikastub varsti ühe tulihinge

võrra, kes kergeil tõmbeil puistab pliatsist karikatuure ja portreid.

Need, keda ma siin pole maininud, olid nii salapärased, et mitte poole sõnagagi ei reetnud oma unistuste-maailma ja nende jäise tagasihoidlikkuse ees jahenes isegi minu põlev uudishimu.

Ja mina ise? Olen üks neidsinatseid, kes küll taipavad, et see aeg on tõesti ukse ees, aga siiski oma lampi õliga ei täida.

Juula.

Pisut kodutütardest ja nende tegevusest.

T. T. G. kodutütarde laulukoor.

Kodutütarde liikumine on leidnud iga aastaga üha enam ja enam poolehoidu. Mis puutub T. T. G. kodutütardest ja nende tegevusesse, siis annab sellest ülevaate rühma möödunud aasta siintoodud aruanne.

Möödunud aasta alul oli meie koolis 23 kodutütart, moodustades 4 salka. Aasta jooksul tuli juure 28 kodutütart. Tervislikkudel põhjustel ja halva edasijõudmise pärast lahkus 4 kodutütart. Nii oli tegevusaasta lõpuks 47 kodutütart, kes töötasid 6 salgas. Rühmavane-maks oli Lilli Mals, abiks Johanna Enno. Käesoleval sügisel tuli juure 21 kodutütart, kes moodustasid 2 uut salka. Seega on meie koolis praegu 68 kodutütart, jagunenud 8 salgaks.

Kodutütarde möödunud aasta sisetegevusest peaks mainima kodutütarde ettevalmistamist ja järgukatsete õiendamist. IV järku katsed õiendasid 22 kodutütart. Ei või ka nimetamata jätta kodutütarde jõuluõhtut, mis oli tõesti omapärane ja elamusrikas.

Välisetegevusest tuleks nimetada kodutütarde laulukoori ettekandeid energilise juhi — Kaja Tammemäe — juhatusel. Suureks abiks ja toeks on olnud laulude õpetamisel õpet. prl. T. Jakobson. Koor esines esmakordselt Miina Herman'i poolt kodutütardele komponeeritud lauludega. Esineti kodutütarde aastapäeval, isamaalisel õhtul, rahva-aktusel Vabariigi aastapäeval, emadepäeval, kooli loteriil.

Ka raadios anti edasi kodutütarde laule kodutütarde ja noorkotkaste raadiotunnil. Käesoleval sügisel jõudis koor esineda Naiskodukaitse poolt korraldatud esimesel klubi-õhtul. Samuti esineti võimlemis-ettekannetega isamaalisel õhtul ja emadepäeval. Kevadisel noortepeol võtsid osa meie kodutütred pallivõistlusist, tulles võitjaks. Siis ei võiks nimetamata jätta huvitavaid jalamatku, mida kodutütred on korraldanud igal kevadel pärast koolitöö lõppu.

Käesoleva aasta T. T. G. kodutütarde üldkoosolekul 30. sept. valiti uueks rühmavane-maks Loreida Ahas IIIa; abiks Aino Jürgenthal IIIc.

Õpetajaist töötavad kodutütaradena preilid T. Jakobson, T. Thomson ja M. Treier. Ühtlasi kuulub T. T. G. kodutütarde perre ka kodutütarde organisatsiooni üleriiklik juht prl. S. P r u e n.

Eelseisva aasta tegevuskavas on ette nähtud töö salkades vastava järjekorra alusel. Rühma ühisetevõttena tahetakse korraldada eelmise aasta eeskujul jõulupuud. Ka matkad pärast koolitöö lõppu jäävad tegevuskavva. Välisetegevusena on ette nähtud osavõtt Tartu kodutütarde ja noorkotkaste ühisest isamaalisest õhtust Vabariigi aastapäeva puhul ja Tartu skautliikude organisatsioonide ühisest kevad-peost.

A. J.

T. T. G. kodutütred, kes võitsid kevadisel noortepeol rahvaste-pallis.

Igapäevase elu entsüklopeedia.

Toimetus peab konstateerima, et see „T.T.G.“ nurk on leidnud, nagu võis ette arvata, aktuaalsed vastukõla õpilastes. Toimetus on saanud küllaldasel määral õpilastelt vastuseid esitatud küsimustele ja antud sõnade seletusi. Kuuldavasti on aga mitmed sattunud sel arvamisel eksiteele, et nad pole suutnud leida vastuseid kõigile küsimustele ja on seetõttu jätnud oma seletuslehed toimetusele andmata. Nagu juba „T.T.G.“ 1. numbris mainisime, pole sugugi tarvis, et kõik küsimused oleksid vastatud ja kõik sõnad seletatud. Ka teatav protsent võetakse arvesse.

„T.T.G.“ nr. 1 esitatud küsimuste vastajaist nime-tame siinkohal järgmisi õpilasi: H. Tõnisson'i ja V. Gross'i (Va), E. Tuudelepp'a (IVa), A. Repson'i ja K. Valdmann'i (IVb), L. Jakobson'i (Ib) ja üht nime-tut märgusõna all H₂+H. Preemia — L. Kibuvits'a „Soomustüdraku“ — sai A. Repson (IVa).

Vastused esitatud küsimustele:

1. Kuidas nimetati viimast Liivimaa kuningat? — Pärast Vene-Liivi sõda (1558—1561) jagatakse Liivimaa üksikute riikide vahel ära. Esimene kui ka viimane Liivimaa kuningas oli Taani kuninga Kristian III teine poeg Magnus — Venemaa kaitse all. Pealinnaks oli Põltsamaa. (H. Tõnisson'i ja V. Gross'i vastused.)

2. Millist tähtsatinglise avaliku elu tegelast kutsuti „Verulami paruniks“ ja mis on ta teened? — Inglise filosoofi ja tubli riigimeest, James I aegset Inglise riigikantslerit Francis Bacon'it (1561—1626) kutsuti „Verulami paruniks“ tema päritolu — Verulami mõisa — järele. Ta langetas kuiva keskaegse skolastika ja juhtis mõtte-teaduse iseseisvale teele. „Mitte abstraktsed oletused, vaid vaatlused ja katsed“, ütles Bacon. Seega on Bacon eksperimentaalse (katselise) ja induktiivse teadusliku meetodi rajaja. Induktioon on meetod, mis terve reast tähelepanekuist ja katsete varal kontrollitud faktidest teeb üldise järelduse. (A. Repson'i vastus.)

3. Kes eesti kirjanikest on käinud esimesena Aafrikas? — Esimesena eesti kirjanikest käis Aafrikas Andres Saal. Sõidul Jaava saarele jõudis ta 12. jaan. 1898 Egiptusesse, nimelt sadamalinnas Port-Saidi. (H. Tõnisson'i vastus.) — Sel-samal aastal käis ka E. Bornhöhe Aafrikas, kuid hiljem kui A. Saal. (Toimetus.)

4. Millistest eestikeelsetes teos-tes on lugeda pikemalt naturalimist? — 1) Koguteoses „Kiired I“ (1901. a.) O. Nõges'e artikkel „Naturalismusest kirjanduses“; 2) ajakirjas „Kodu“ (1923. a., jaanuari, veebr. ja märtsi nrid) H. Raudsepa artikkel „Realismist eesti kirjanduses“; 3) M. Kampmann'i „Eesti kirjanduse peajoontes III“; mujal vähemal määral. (Kaks esimest punkti A. Repson'i vas-tused.)

5. Millal ilmus esimene seniteatav noot-teos eestikeelse sõnatekstiga? — A. 1632 Tartus Friederic Menii „Syntagma de Origine Livonorum'is“; seal leidub mõned taktid eestikeelse sõnatekstiga rahvalaulu. (H. Tõnisson'i vastus.)

6. Milline olemuslik vahe on mõis-tetel „hing“ ja „vaim“? — On antud mitne-suguseid vastuseid, nagu: „Vaim on mõistuseilma aval-dis, hing — tundeilma avaldis“, „Hing on psüühiline, vaim vastab rohkem materiaale“, „Hing on tundeelu tsentrum, vaim on mõistuseelu sõlmpunkt“, „Hingest kõneleme, kui inimese midagi vastu võtab, läbi elab; vaim tähendab inimese tegevust olekut sisemiste elamuste suhtes; vaimu tegevuse tõttu omandavad hingelised näh-tused, tundmused, selge elava sisemise kuju“ jne. — Neil vastustel on omajagu põhja all, eriti kui sõnu

„hing“ ja „vaim“ tarvitatakse igapäevastes tavalistes kõnelustes. Psühholoogias aga ei ole sõ-nade „hing“ ja „vaim“ vahel seni välja kujunenud kindlapiirilist üldtunnus-tatud vahet. (Toimetus.)

7. Milline on tekkeliselt Viljandi järv? — Viljandi järv on tekkeliselt ürgorg, liigilt süvendisjärv. (V. Gross'i vastus.)

8. Mis aastal ja kus maal valmistati esimene grafiidist pliiaats? — On andmeid, et esimene grafiidist pliiaats valmistati Inglismaal 1665. a. (Toimetus.) — Kuid teiselt poolt seletatakse, et Inglis-maal on tarvitatud pliiaatsid juba 1500. a. ümber, kuna praeguse grafiidist pliiaatsi mudel olevat valmistatud Zü-richis Konrad Gressner'i poolt 1565. a. (H. Tõnisson'i ja V. Gross'i vastused.)

9. Miks nimetatakse naistevõrgu-tajaid donzuuanideks? — See sõna tuleb pärisnimest „Don Juan“ (don = härra hispaania keeli). Don Juan on hispaania algupäraga legendaarne isik — mingi ülbe, egoistliku nautieja ja naistevõrgutaja tüüp. Don Juani (hisp. keeles loe hua'n) kirjanduslikuks alg-kujuks peetakse hispaania kirjaniku Tirso de Molina draama „El burlador de Sevilla“ (1634. a.) peategelast Juan de Tenorio't — jumalakartmatut naistevõrgutajat. Itaaliakeelsete tõlgete ja rändteatri kaudu jõudis see tüüp Prantsusmaale, kus Molière lõi oma komöödia „Don Juan“ (loe zuaan) a. 1665, milles on eriti alla kriipsutatud nimikangelase usuvastasust. Pärast Mo-lière'i on kujutanud kümnekond kirjanikke paljudelt mailt Don Juani isikut oma teostes, kusjuures olulise-maks jooneks jäi ikka ta naistevõrgutuse-kirg; ka rida komponiste on käsitlenud Don Juani oma lavateostes (W. A. Mozart, Chr. V. v. Glück). Nii on see nime-tus muutunud üldnimeks „donzuuan“, mida tarvitatakse naistevõrgutaja märkimiseks. (Toimetus.)

10. Millistest eestikeelsetest teos-tes saab õppida seltskondlikku käi-tumist? — 1) „Moodsa elu leksikonist“, toimetajad H. Rahamägi ja R. Kangro-Pool; 2) Brummer & Co teostest „Peen mees“ ja „Peen naine“; 3) „Kombeõpe-tusest“ — autor teadmata, ilmunud „Odamehe“ kirjas-tusel; 4) A. Tannbaum'i raamatukesest „Väike kombe-juht“; 5) Jules Revel'i teosest „Kombejuht hällist hauani“; 6) Anton Mengeri „Uuest kombeõpetusest“. (A. Repson'i jt. vastused.) — Esikohal on muidugi p. 1 ja 2 märgitud teosed.

Võõrsõnade tähendused: banaalne (prints.) — ärakulunud, igapäevane, labane: banaalne stiil, see võrdlus on liiga banaalne; profaan (lad.) — sissepühitsematu, teadmisteta, asjatundmatu, vähik: on sellel alal täieline profaan (= vähik); profa-neerima (lad.) — midagi pühaks-, kallikspeatavat la-bastama: mu isakodu on otse profaneeritud nende võõraste isikute läbi; ignorants (lad.) — mitteteadmine, hari-matus: ta ignorants eesti ajaloo oli otse üllatav; igno-reerima (lad.) — tähele panemata jätma, mitte hoo-lima: ta ignoreeris mu sealolekut, mu nõudeid; etikett (pr.) — 1) kindlakskujunenud peen seltskondlik komme: selle hoovkonna etikett; 2) nimesedel, pealekirjutis: pa-kendi etikett, pudeli etikett, raamatu etikett; reper-tuaar (prints.) — märgitavate näidendite, muusikapalade jne. kogu, teatava ajavahemiku jaoks koostatud nimestik: „Vanemuise“ selleaastane repertuaar; selle lau-la repertuaar on rikkalik; lojaalne (prints.) — riigi-truu, poliitiliselt aus: avaldus lojaalselt valitsuse tegevuse suhtes; nüanss (prints.) — varjund, peen vahe: ta näo nüansid; nende sõnade tähenduslikud nüansid; prestiiž (prints.) — lugupeetavus, mõjukus, ausära: selle asja edu tõstab meie prestiiži; halb kaup hävitab meie vabri-

kute prestiiži; diskreetne (prants.) — tagasihoidlik; peenetundeline, mitte silmatorkav; diskreetne esinemine, diskreetsed värvid; test (ingl.) — katsestamine, proovimine; tarvitata eriti psühholoogias eesmärgiga saavutada võrdlevaid resultate, üksikute isikute võimete, omaduste või teadmiste kohta vastavalt järelemõeldud ja järjestatud küsimuste abil; initsiaal (lad.) — suur algustäht: A. Kivi romaani peatükkide initsiaalid on Gallén-Kallela joonistatud; minu nime initsiaalid; kontekst (lad.) — kaastekst, mõtteseos, lauseos, milles mingi sõna esineb ja mis just selle seose läbi saab arusaadavaks; näit. sõna „tuli“, mis on nimi-sõna ning pöörsõna mineviku vorm, saab arusaadavaks vaid konteksti abil; samuti „vahel“, „pea“ jne.; konsept (lad.) — lühike sisukokkuvõte: ajaloo-kursuse konsept; konstant (lad.) — botaanikas püsiliik, matemaatikas muutumatu suurus; konstantne — püsikestev, muutumatu; konstantsus — püsikestvus: meie kirjanduslik arenemine on muutunud juba konstantseks, on kaotanud oma juhuslikkuse; kontakt (lad.) — kokkupuude, ühendus olemine: olen tema tegevusega alati kontaktis; elektrivoolus puudub kontakt; konstateerima (lad.) — kindlaks tegema, kinnitama, et miski nii ja nii on; eestikeelsest vastest sellele — nentima, sedastama: konstateerin seda tõsiasja, et maakera ringleb ümber päikese; arst konstateeris südamerabanduse; konkureerima (lad.) — võistlema: „Fleming“ saapaäri konkureerib Hansen'i saapaäri; kongrueruma (lad.) — ühtima, ühilduma: öeldis kongruerub täisaluslega arvus ja isikus, s. o. öeldis on sssamas arvus ja isikus kui aluski (mina läksin, meie läksime); omadusõnaline täiend ühildub põhisõnaga käändes ja arvus: suures metsas.

Eesti sõnade tähendused: anastama (soome keelest laenatud tüvi) — vägivaldselt omandama, end kätte kiskuma: sakslased anastasid meie maa; a num a (rahvamurdest) — hädasti paluma, manguma; küll ta anus, aga ma ei andnud; hajuma (rahvamurdest, on ka soome keeles) — laiali valguma, laguma: pilved hajusid, rahvahulk hajus turult; hajutama — laiali ajama, koost ära ajama: tuul hajutab pilved; politsei hajutas rahvahulga; haihtuma — õhku laiali minema, ära kaduma: suits haihtus, mu lootused haihtusid; alistama (soome k.) — alla heitma: ta alistab selle rahva; alistuma — iseend alla andma: alistusin täielikult ta soovidele; alluma — kellegi ülemvõimu, otsustamise alla kuuluma: see asi allub haridusministeeriumile; meie siin T.T.G.-s allume direktorile (tuleb eriti vahet teha alistuma ja alluma vahel: sulane allub alati peremehele, muidu ta polegi sulane, aga igakord ei alistu ta tema käskudele); taust (soome k.) — tagapõhi, tagasein, foon: oli ühe lossi kujutis sinakas-hallil taustal; kirjanduse käsitlemisel tuleb arvestada ka ajaloolist tausta; tagama (murdest) — garanteerima, kindlustama; sellest: tagatis — kindlustus: millega sa tagad, et ma kahju ei kannataks; ta maksis tagatiseks sada krooni; mõnna (soome k.) — nõus olema, järele andma, õigeks tunnistama, lubama: ta mõnns, et mul on õigus; talle mõndi see toetussumma; säilitama (soome k.) — alal hoidma: säilitage see dokument; säilima (sõna „säi-

luma“ pole olemas) — alal hoiduma, alal püsima: kas see keedis hästi säilib; Stahl'i „Käsi- ja koduraamat“ on vanim tervikuna säilinud eestikeelne trükkteos; säästma (murdest ja soome keelest) — 1) kokku hoidma: säästsin oma raha, niipalju kui suutsin; 2) armu heitma, hoidma: säästke oma tervist; säästma (soome k.) — tormama, kargama, hüppama: sööstin pimedasse öösse, elukeerisesse, merelainetesse; piisama (murdest) — jätkuma, küllalt olema; sest rahast piisab Tallinnas käimiseks; ründama (soome k.) — peale tungima, atakerima: ründasime seda kindlust; ta ründab mind oma soovidega; vältama — kestma: kuikaua see etendus vältab; vältima — ära hoidma: et õnnetusi vältida, selleks on üles pandud hoiatusmärk; menu (murdest) — hästiminek: sel teosel on hea menu (seda ostetakse hoogsalt, tuntakse selle vastu huvi); näidend sai hea menu osaliseks.

Järjekorras esitame järgmised küsimused vastamiseks:

1. Milline oli G. Suits'u noorpõlve varjunimi ilukirjanikuna?
2. Millised raamatud on ilmunud eesti keeles esteetika üle (nimetada autorid ja pealkirjad)?
3. Keda tuntakse eesti kultuuriloos Ignati Jaagu nime all ja kust saab temast pikemalt lugeda?
4. Kes on esimene T. T. G. abiturient (s. o. kelle lõpuatestaat on välja antud nr. 1 all) ja kuidas on kujunenud ta elukäik?
5. Miks nimetatakse inglasi John Bull'ideks?
6. Kes on „Robinson Crusoe“ autor ja mis on teada ta elukäigust?
7. Millises majas (nimetada linn, tänav, maja nr. ja kui võimalik ka maja lähem asupaik) töötas välja Eesti Päästekomitee Eesti Vabariigi väljakuulutamise akti?
8. Mis aastal avati Tartu-Tapa raudtee?
9. Kes oli Eesti territooriumil esimene eesti soost linnapea?
10. Milline on eesti riigihümni algupära ja saamisluugu (selle hümniviisi looja, sõnade looja, sõnade eestistaja, riigihümniks saamine jne.)?

Seletada järgmise 20 võõrsõna tähendus: esteetika, eetika, tendents, virtuooslik, provotseerima, propageerima, onomatopoeetiline, lakooniline, naivne, okupeerima, provokatsioon, optimism, pessimism, skeptitsism, detail, argument, moto, afišš, de facto, de jure.

Seletada järgmise 20 eesti sõna tähendus: pidev, neste, vaste, vihje, seos, taotlema, muide, turgitama, leebe, liibuma, pagu, taunima, veendumata, veenmata, kiinduma, täima, kogema, aare, asetama, asendama.

Nendele küsimustele koostatud vastused ja sõna-seletused tuleb anda oma õige nime all peatoimetajale (Aug. Rauale) hiljemalt 3. novembriks. Preemiaks on seekord väärtteos E. Muugi „Väike õigekeelsussõnaraamat“. Kes vähemalt 75% küsimustest õieti on vastanud ja samasuure protsendi sõnu õieti on seletanud, arvatakse preemia-saajate hulka, s. o. nende vahel tuleb loosimisele üldtähendatud teos.

Kooli elu.

Juubeliaktus.

21. sept. hommikul k. 8 kogunesid saali T. T. G. õpetajad ja õpilased, et austada oma juhte — dir. J. Roos'i, insp. S. Pruuden'it — ja õpet. V. Ojasson'i nende 10-aastase ametikohustuste laulukooredes T. T. G.-s. Kõigepealt esines laulukoor õpil. C. Taki (Vb) juhatusel, siis kandis ette õpet. J. Konks tervituse õpeta-

jate poolt, peatudes pikemalt nende teenete juures, mida J. Roos, S. Pruuden ja V. Ojasson on näidanud üles oma teenistusea kestel; seejärel tervitas Õpilaspere vanem K. Triik päeva-aulasi, samuti Vilistlaskogu juhataja P. Välba ja vanemate-kom. juhataja pr. S. Paldrock. Järgnes jälle koorilaul, misjärele direktor J. Roos ja insp. S. Pruuden avaldasid tänu

õpetajaile ja õpilastele nende poolt korraldatud auavaldise puhul. Juubilarele annetati roose ja kingitisi. Meeleolukas aktus lõppes kl. 8,30.

T. T. G. Õpilaspere esinduse koosolek

20. sept. kell 16 ajaloo-klassis.

Esinduse liikmetest on kohal 22. Päevakord: 1) valitsuse kinnitamine, 2) kaotatud asjade küsimus, 3) kohal algatatud küsimusi.

Valitsus kinnitatakse ühel häälel. Sinna kuuluvad: korraldaja: S. Anso Va, üldharidusjuht: A. Elevant Vc, ringide-juht: E. Toom Vc, laekur: A. Parmson IVa, kirjatöömaja: J. Mälberg IVa.

Leitud asjade büroo korraldajateks valitakse: Hurt IVb ja Sisask IVa, kes peavad olema igal suurel vaheajal leitud asju välja andmas. — Koosolek lõpeb kell 14,30.

T. T. G. Õpilaspere esinduse koosolek

12. okt. kell 17.30 eesti keele klassis.

Kohal on 14 esinduse liiget. Päevakorras on: 1) ringide toetussummade kinnitamine, 2) läbirääkimised.

Loetakse ette ringide tegevuskavad ja eelarved. Valitsus on määranud toetust: Kirjandusringile 15 kr., Kunstiringile 15 kr., Muusikaringile 15 kr., Reaalteaduste-ringile 5 kr., Enesekasvatuse-ringile 6 kr. Spordiring pole oma eelarvet esitanud. Sellele järgneb Õpilaspere tegevuse aruanne. Läbirääkimiste all hr. J. Püttsepp tõstab esile küsimuse, kuidas hoolitseda värskel õhu eest kooli ruumides. Otsustatakse akende avamine teha kohustuseks klassi korraldajale. Koosolek lõpeb kell 18,10.

Lastevanemate üldkoosolek

peeti 8. X k. 15 kooli saalis. Kokku oli tulnud üle 100 lastevanema või hooldaja ja õpetaja. Koosolekut juhatas dir. J. Roos, protokollis pr. J. Rästa.

Päevakorras oli: 1) avamine, 2) koosoleku juhataja ja protokollija valimine, 3) kooliaruanne direktorilt, 4) vanemate-komitee aruanded, 5) dr. H. Puusepa kõne õpilaste tervishoiust, 6) valimised, 7) läbirääkimised.

Direktori avasõna järele tervitab lastevanemate-komitee juhataja pr. S. Paldrock koosolijate nimel dir. J. Roos'i ja insp. S. Pruuden'it nende kümneaastase tegevuse möödumise puhul T. T. G-s, millele koosolek reageerib tugeva aplausiga. Aruannet ja dr. H. Puusepa tuumaka kõne järele valitakse lastevanematekomiteesse järgmised esindajad:

Ia: hr. G. Päärend ja hr. Th. Tomson; asemikuks pr. S. Sass; Ib: hr. A. Reevits ja pr. A. Villak; as. pr. N. Liiv; IIa: dr. R. Tamm ja pr. L. Sütt; as. pr. E. Lukk; IIb: pr. A. Tenter ja pr. E. Pill; as. dir. V. Raam; IIIa: pr. H. Soome ja pr. E. Piiper; as. pr. J. Tanilov; IIIb: hr. V. Kustlov ja hr. Luik; as. pr. M. Säga; IIIc: hr. Toot-

son ja pr. A. Lõhmus; as. pr. K. Pihlak; IVa: pr. S. Paldrock ja pr. Neider; IVb: pr. L. Veski ja hr. A. Hurt; as. hr. Mälberg; IVc: pr. M. Martinson ja pr. A. Birken-thal; Va: pr. J. Rästa ja pr. J. Buschberg; as. hr. K. Tõnis; Vb: pr. L. Sieling ja pr. Luts; Vc: pr. V. Kallas ja pr. A. Hansen; as. pr. J. Elevant.

— Vanemate komitee moodustas hiljem juhatuse järgm. koosseisus: pr. S. Paldrock (juhataja), hr. V. Kustlov (abi), hr. G. Päärend (laekur), pr. J. Rästa (kirjatöömaja), hr. Luik (abi), Oppenõukogu esindajaks valiti pr. S. Paldrock ja pr. L. Sütt; hoolekoogu esindajaks hr. Th. Tomson ja V. Kustlov; einelauakomisjoni prouad H. Soome, E. Lukk ja L. Veski; rev.-kom. hr. dr. R. Tamm, prouad E. Piiper, V. Morgen ja E. Pill.

Koolinäitus T. T. G. 15-aastase kestuse puhul

peetakse maikuus. Eksisteerivad üldiselt osakonnad, mis olid eelmisel näitusel (s. o.: eesti keel; saksa keel; inglise ja prantsuse keel; ladina keel; matemaatika; loodusteadus ja keemia; füüsika ja kosmograafia; ajalugu ja kodanikuteadus; maateadus; kasvatusteadus ja filosoofia; joonistamine; käsitöö; majapidamine; usuõpetus. Lisaks neile tulevad osakonnad, osalt uued, osalt reformeeritud, nimelt: õpilane ja kool; õpilaste elu, isetegevus ja omavalitsus; õpilaste tervishoid; raamatukogu; kooli ajalugu; võimlemine (tegelikud ettekanded — õues); laulmine (ettekanded); võib-olla, ka lastevanematekoogu tegevus.

On valitud juba komisjonid õpetajaist iga osakonna korraldamise eeltööde tegemiseks.

Valimisi õpetajaskonnas.

Klassijuhatajaiks on valitud: Ia kl.: E. Merits, Ib kl.: V. Ojasson, IIa kl.: T. Thomson, IIb kl.: J. Püttsepp, IIIa kl.: E. Tooms, IIIb kl.: E. Rosenberg, IIIc kl.: N. Kalamees, IVa kl.: T. Künnapas, IVb kl.: A. Abarenkov-Ein, IVc kl.: T. Jakobson, Va kl.: J. Konks, Vb kl.: F. Laarens, Vc kl.: K. Westberg.

Oppenõukogu sekretäriks on valitud Joh. Aavik.

Raamatukogu üldjuhatajaks on Aug. Raud, tehniliseks juhatajaks J. Jaanson. Ainekogude juhatajad: eesti keele ainekogul Aug. Raud, abi E. Tooms, eestikeelne üldkogu J. Jaanson, saksa keele ainek. E. Rosenberg, matem. ainek. E. Merits, füüsika ainek. F. Laarens, loodusteaduse ja keemia ainek. A. Abarenkov-Ein, maateaduse ainek. D. Koppel, joonistam. ja kunstiajaloo ainek. J. Püttsepp, inglise keele ainek. V. Käpa, filosoofia ja kasvatustead. ainek. S. Pruuden, ladina keele ainek. T. Künnapas, ajaloo ainek. J. Konks, usuõpet. ainek. J. Kimmel, võimlemise ainek. M. Treier, käsitöö ainek. V. Ojasson, majapidamise ainek. N. Kalamees, prantsuse k. ainek. K. Westberg, käsiraamatukogul õpetajate-toas E. Rosenberg ja kehvemate õpilaste fondikogul V. Käpa.

Klassiruumide eest vastutavad õpetajad: käsitööklass — V. Ojasson, väike eesti k. kl. — E. Tooms, suur eesti k. kl. — Aug. Raud, väike saksa k. kl. — E. Rosenberg, suur saksa k. kl. — T. Thomson, filosoofiakl. — S. Pruuden, ingl. k. kl. — V. Käpa, muusikakl. — T. Jakobson, võimlemissaal ja võiml.-riietustuba — M. Treier, joonistam.-kl. J. Püttsepp, ajaloo-kl. — J. Konks, loodusloo-kl. — A. Abarenkov-Ein, matem.-kl. — E. Merits, usuõp.-kl. — J. Kimmel, füüsika-kl. — F. Laarens, majapidam.-kl. — N. Kalamees.

Kooli hoolekogusse on valitud F. Laarens; vanem-komiteesse V. Käpa, J. Püttsepp; „T. T. G.“ toimetajaks Aug. Raud, abiks Joh. Aavik, „T. T. G.“ talitajaks K. Käpa; kooli kooperatiivi juhatajaks F. Laarens; kooli aastapäeva üldjuhatajaks F. Laarens, abiks D. Koppel; kooli näituse üldjuhatajaks S. Pruuden, abiks T. Thomson; kooli aastaraamatu komisjoni: Aug. Raud, T. Thomson ja T. Künnapas.

Ringide hooldajad: Kirjanduse-ring — E. Tooms, Kunstiring — J. Püttsepp, Enesekasv.-ring — S. Pruuden, Muusikaring — T. Jakobson, Reaaltead.-ring — F. Laarens, Spordiring — L. Haamer, Õpilaspere — J. Püttsepp ja D. Koppel (viimase hoole jääb ka lugemislaua järelevalve).

T. T. G. klasside omavalitsuste koosseis 1933./34. õ.-a.

- Ia: J. Kellamov (klv.), D. Konsen (abi), H. Kivi (kt.), H. Nõmmik (l.), H. Vares (abi), V. Pärtels (krv.), M. Reeben (hj.).
 Ib: A. Oru (klv.), A. Eber (abi), L. Sastok (kt.), M. Valge (l.), L. Reevits (krv.), I. Stellmacher (abi), A. Asman (hj.).
 IIa: L. Sööt (klv.), L. Freidenberg (abi), U. Sarapuu (kt.), K. Rootsmann (abi), D. Senter (l.), L. Ivanson (krv.), F. Borodkin (abi), L. Sütt (hj.).
 IIb: H. Juuno (klv.), F. Krimm (kt.), E. Hecht (l.), H. Berg (krv.), S. Arens (hj.).
 IIIa: K. Tammemägi (klv.), L. Soome (abi), G. Reimann (kt.), L. Linde (abi), A. Zimmermann (l.), H. Soobik (krv.), E. Englas (hj.).
 IIIb: L. Mals (klv.), L. Kustlov (abi), A. Veeber (kt.), E. Kippasto (l.), F. Aid (krv.), L. Lanter (hj.).
 IIIc: E. Mutso (klv.), A. Jürgenthal (abi), S. Lõhmus (kt.), S. Koik (abi), L. Laan (l.), E. Tätte (krv.), E. Ristland (abi), P. Loderaud (hj.).
 IVa: A. Parmson (klv.), A. Sööt (kt.), L. Morgen (l.), S. Sisask (krv.), L. Bergmann (hj.).
 IVb: H. Albert (klv.), A. Oja (kt.), A. Kosesson (l.), A. Repson (krv.), H. Kama (hj.).
 IVc: L. Arike (klv.), H. Kiipsaar (abi), E. Paap (kt.), A. Vahi (l.), A. Tuha (krv.), H. Jaik (hj.).
 Va: S. Anso (klv.), L. Pedajas (kt.), M. Rästa (l.), K. Triik (krv.), L. Tõldsepp (hj.).
 Vb: M. Kimmel (klv.), L. Luga (kt.), A. Kõve (l.), E. Müllerson (krv.), H. Põltsamaa (hj.).
 Vc: A. Elevant (klv.), L. Kipik (abi), L. Hansen (kt.), L. Sild (l.), L. Kallas (abi), N. Zupping (krv.), A. Klimberg (abi), E. Toom (hj.).

E. Muugi „Väike õigekeelsus-sõnaraamat“ on nüüd ilmunud

ja kahes eksemplaris kummagi eesti keele klassi lauale jõudnud. Kuna suur õigekeelsuse-sõnaraamat on poolik ja raskesti käsitledav, siis on uus väike sõnaraamat täielik ja üli-hõlpus käsitlemiseks. Igal sõnal on number juures, mis juhib ettepoole tüüpsõna juure, et näha, kuidas vastav sõna muudetakse. Ka on eesotsas lühike õigekirja-õpetus.

Kasustage, õpilased, seda sõnaraamatut ikka ja alati! Eriti siis, kui teie kahtlete, kuidas sõna käändub või pöördub. Jõukamad õpilased aga ostku see sõnaraamat endile alatiseks tarvitamiseks nii kooli kui kodu jaoks, kuna hind on selle

väärtteose jaoks üliodav — 250 senti. Kantselei kaudu ostes saab koguni odavamalt.

On kindel, et kes alati tarvitab „Väikest õigekeelsus-sõnaraamatut“, selle vigade arv kirjatöis väheneb 50—75% võrra.

Sügispuhad algavad

28. okt. pärast neljandat tundi (neljas tund on klassijuhatajate-tund); õppetöö algab uuesti 1. nov. k. 8 homm.

Kooli aastapäeva

eeltööd on juba hoolega käimas. Aastapäeva pidustused on 12. ja 13. novembril.

Ringide tegevust

tahetakse edaspidi koondada hr. koolinõuniku soovil peamiselt teisipäeva ja reede peale, et läbi viia paremini aja jaotust ja võimaldada õpilasile rohkem vabadust õhtupooliti.

See number on osaliselt Vb klassi erinumber.

Nimelt on sissejuhatav artikkel ja kaks pikemat kirjutist Vb kl. õpilastelt. Joonised on valmistatud ka Vb kl. õpilane B. Huik. Osa materjale jäi ruumipuudusel välja.

Järgmine „T. T. G.“ number ilmub

kooli aastapäeva eel, s. o. enne 12. novembrit. Kui vähegi võimalik, ilmub aastapäeva number rohkema arvu lehekülgedega ja paremini illustreerituna.

Kaastöölistele.

Osa sissesaadetud materjale ootab ruumipuudusel järjekorda. Avaldatakse edaspidi.

Tartu poeglastegümnaasiumis

töötavad 8 ringi järgmiste juhatajatega: Spordiring — K. Pill Vr, Karskusring — J. Jaagund Vr, Humanitaar-ring — H. Okas Vr, Malering — L. Palmas Vr, Kunstiring — L. Hindoala III, Fotoring — E. Vaaro Vr, Tehnikaring — H. Lepik Vt, Loodusteaduste-ring — A. Raska Vr.

Õpilaspere vanema kandidaatideks esitati: Pill, Raska, Toomingas; viimane keeldus. Hälteenamusega valiti K. Pill Vr. Õpilaskonna juhatuse liikmeiks on: Otti, Vaaro, Raska, Uudeberg.

Tähelepanu!

Tulevasest numbrist peale hakkab ilmuma „T. T. G-s“

stilistika-poetika konspekt

keskkooli-kursuse ulatuses. Täieline kursus jõuab kevadeks lõpule. On väljaspool kahtlust, et see koolikursuses ülitarvilik kokkuvõtte huvitab igati õpilast, kuna seekordne soodus juhatus, saada säärane konspekt, ei kordu enam kunagi. Peetagu seda silmas „T. T. G.“ tellimistel.